

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰσπραττομένων ἐν τοῖς ἀμίσθοις καὶ ἐμίσθοις Ὑποθηκοφυλακείαις δικαιοματίων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶμεν Ὑμῖν τὸ προκείμενον σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου σκοποῦνται: α) ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν πραγματικότητά, τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων δικαιοματίων διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ παρ' αὐτοῖς τηρούμενα βιβλία τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων πράξεων, ὡς ὑποθηκῶν, κατασχέσεων, ἀναγγελιῶν, μεταγραφῶν γενικῶς κλπ. καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν δημιουργία πόρων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ β) ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν δυναμένων, νὰ παρακρατηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων ἐτήσιως δικαιοματίων ἐκ τῶν εἰσπραττομένων παρ' αὐτῶν δικαιοματίων τοῦ Ὑποθηκοφύλακος, δι' ἀμοιβὴν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν γενικῶν δαπανῶν ἐξασφαλίσεως κανονικῆς λειτουργίας τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τῶν.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ προκείμενα θέματα κρίνομεν σκόπιμον ὅπως, ἐν ἀρχῇ, παράσχωμεν τὰς ἐξῆς πληροφορίας:

Τὰ ἐν τοῖς ἀμίσθοις καὶ ἐμίσθοις Ὑποθηκοφυλακείαις εἰσπραττόμενα δικαιομάτια διαιροῦνται κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν εἰς πάγια καὶ ἀναλογικά. Τὰ πάγια καταβάλλονται διὰ τὴν καταχώρισιν πάσης πράξεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ περιεχομένου αὐτῆς, ἐνῶ τὰ ἀναλογικὰ καταβάλλονται διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὠρισμένων πράξεων καθοριζομένων ρητῶς ὑπὸ τοῦ σχεδίου νόμου.

Τὰ δικαιομάτια ταῦτα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 53, 54, 55, 56, 57 καὶ 58 τοῦ κωδικοποιημένου διατάγματος τῆς 19/23.7.1941 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 434/1937, 1933/1939, 2182/40 καὶ 2532/40 «περὶ Ὄργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους», ἀναπροσημύθησαν, ἀρχικῶς μὲν διὰ τοῦ Α.Ν. 305/45, εἶτα δέ, διὰ δύο κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν ἐκδοθεῖσων κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ρηθέντος Α.Ν., τῆς ὑπ' ἀριθ. 44810/48 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 42856/52 καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 4201/61 καὶ δὴ διὰ τῶν ἄρθρων 22, 23, 25 καὶ 26 αὐτοῦ, ἀναφερομένων εἰς τὴν αὔξησιν κυρίως τῶν παγίων δικαιοματίων. Ἐκτοτε, ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη ἀφ' ὅτου ἐδημόσιεύθη τὸ Ν.Δ. 4201/61 καὶ ἐπὶ 24 ἔτη, ἀφ' ὅτου, ἐξέδθη ἡ δευτέρα ἐκ τῶν μνησθειῶν ἀποφάσεων, οὐδεμία μέχρι σήμερον ἀναπροσαρμογὴ τούτων ἐγένετο, παρὰ τὴν αὔξησιν τοῦ κόστους τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ τιμαρίθμου, δι' ὃ καὶ θεωρεῖται σήμερον ἐπιβεβλημένη.

Εἰδικώτερον:

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 προβλέπεται ἡ αὔξησις τῶν παγίων δικαιοματίων, ἀπὸ δραχμῶν 15 αἰτινες καταβάλλονται δι' ἐκάστην πράξιν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν.Δ. 4201/61, εἰς δραχμὰς ἑκατόν.

Διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὁρίζεται ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐγγραφὴ ἀφορᾷ εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἀκίνητου, καταβάλλονται πλέον τοῦ παγίου δικαιομάτος τῶν δραχμῶν ἑκατόν καὶ δραχμὰ εἴκοσι δι' ἑκάστον πλέον τοῦ ἐνὸς ἀκίνητου, ἐναντι τῆς μιᾶς δραχμῆς καὶ πενήντηκοντα λεπτῶν, ἧτις καταβάλλεται σήμερον δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3 τῆς ρηθείσης ὑπ' ἀριθ. 44810/48 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῆς παραγράφου 5 ὁρίζεται ὅτι αὐξάνονται τὰ διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως πάγια δικαιομάτια ἀπὸ δραχμὰς δέκα πέντε, αἰτινες καταβάλλονται σήμερον συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν.Δ. 4201/61, εἰς ἑκατόν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 προβλέπεται ἡ αὔξησις τῶν ἀναλογικῶν δικαιοματίων διὰ τὴν μεταγραφὴν προικοσυμφώνων, δωρεῶν ἐν ζωῇ, πράξεων συστάσεως πραγματικῶν δουλειῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης, προσημειώσεως ὑποθήκης, κατασχέσεως, ἀναγγελίας, δηλώσεως συνεχίσεως πλει-

στηριασμοῦ, ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν καὶ τινῶν ἄλλων πράξεων εἰς 8 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῶν πρώτων δέκα χιλιάδων δραχμῶν τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον τίτλον ἀξίας, εἰς 6'000 ἐπὶ τῶν ἐπομένων δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἐναντι τοῦ ἰσχύοντος 8 τοῖς χιλίοις διὰ τὰ δύο πρώτα χιλιοδραχμα. 6 τοῖς χιλίοις διὰ τὰ τρία ἐπόμενα χιλιοδραχμα καὶ 5 τοῖς χιλίοις διὰ τὸ πέραν τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν ποσόν, ἀπεριοριστως. Ἡ αὔξησις περιορίζεται εἰς τὰς εἴκοσι πρώτας χιλιάδας δραχμὰς τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν τίτλον ἀξίας, οὐδεμιᾶς ἐπερχομένης μεταβολῆς διὰ τὴν πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων, δραχμῶν ἀξίαν. Ἐκ τῆς αὔξησεως ταύτης μέλλει νὰ προκύψῃ διαφορὰ ἐκ τριῶντο μίᾳς δραχμῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον δι' ἐκάστην πράξιν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τῆς πράξεως, μὴ λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν παγίων δικαιοματίων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 καθορίζεται ποῖον ποσοστὸν ἐκ τῶν καταβαλλομένων ἐν τοῖς ἀμίσθοις Ὑποθηκοφυλακείαις δικαιοματίων εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τινα δικαιώματα καταβάλλονται ὑπὲρ τοῦ Ὑπ/κος. Οὕτω καθορίζεται ὅτι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς πέραν τῶν 20.000 δραχμῶν ἀναφερομένης ἐν τῷ τίτλῳ ἀξίας καὶ μόνον ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων πράξεων, ὅσον μεταγραφῶν δωρεῶν ἐν ζωῇ, προικοσυμφώνων, ἐγγραφῶν ὑποθηκῶν κλπ. ἀπάντων τῶν ἄλλων καταβαλλομένων ὑπὲρ τοῦ Ἀμίσθου Ὑποθηκοφύλακος καὶ ἀποδιδόμενων εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Α.Ν. 153/67 καὶ τοῦ Ν.Δ. 811/1971.

Περαιτέρω, διὰ τῆς παραγράφου 2 αὐτοῦ, καθορίζεται ὅτι ὁσάκις ὁ αὐτὸς τίτλος ἐγγράφεται εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς Ἀμίσθου Ὑποθηκοφυλακεία, τὰ μὲν δικαιομάτια τοῦ Δημοσίου εἰσπράττονται ἅπαξ, ἐνῶ ἕκαστος τῶν Ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων εἰσπράττει τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα κατὰ τὸν νόμον δικαιομάτια.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 καθορίζεται ὅτι διὰ πᾶσαν μεταγραφὴν, πλην ἐκείνης τῶν προικοσυμφώνων, δωρεῶν ἐν ζωῇ καὶ πράξεων συστάσεως πραγματικῶν δουλειῶν ἐπὶ ἀκινήτου, εἰσπράττονται πέραν τῶν παγίων, ἀναλογικὰ δικαιομάτια ἐξ ὀκτώ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῶν πρώτων δέκα χιλιάδων δραχμῶν τῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ τίτλῳ ἀξίας, ἐξ ἑξ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῶν ἐπομένων δέκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐκ δύο τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν ἀναφερομένης ἐπίσης ἐν τῷ τίτλῳ ἀξίας, οὐδεμιᾶς ἐπερχομένης ἐπὶ πλέον τῆς ἰσχυούσης σήμερον ἐπιβιβρύνσεως τοῦ αἰτούντος, προκυπτούσης διαφορᾶς ἐξ 96 δραχμῶν δι' ἐκάστην πράξιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ σήμερον ἰσχύοντα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 προβλέπεται ἡ αὔξησις τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῶν ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων γραφικῶν δικαιοματίων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικά, ἀπὸ δραχμῶν ἐξ κατὰ φύλλον διὰ τὰ ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικά μεταγραφῆς καὶ δέκα διὰ τὰ ἕτερα εἶδη τῶν πιστοποιητικῶν τὰ εἰσπραττόμενα βάσει τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 42856/52 κοινῆς τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν ἀποφάσεως, εἰς εἴκοσι δραχμὰς κατὰ φύλλον γενικῶς, ἐξισουμένων πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Συμβολαιογράφων εἰσπράττομένα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 2541/74 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ—Προγραμματισμοῦ καὶ Δικαιοσύνης (Φ.Ε.Κ. 10 τευχ. Β' 1974) ἀντιγραφικὰ δικαιομάτια. Ἐπίσης προτείνεται ἡ αὔξησις τῶν ὑπὸ τῶν ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων εἰσπραττομένων νῦν δικαιοματίων ἐκ δραχμῶν τριῶν δι' ἑκάστον πλέον τοῦ ἐνὸς ἀκίνητου, ἐὰν τὸ πιστοποιητικὸν ἀφορᾷ εἰς πλείονα ἀκίνητα κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 42856/52 κοινῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, εἰς δραχμὰς δέκα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 προβλέπεται ἡ αὔξησις τῶν δικαιοματίων τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξομοιουμένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου αἰτούντων τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης, προσημειώσεως ὑποθήκης καὶ κατασχέσεως εἰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας κατ' ἀνώτατον ὄριον, ἐναντι τῶν σήμερον καταβαλλομένων ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν.Δ. 4201/61.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 προβλέπεται ἡ αὐξήσις εἰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἀνώτατον ὄριον τῶν ἐπὶ μεταγραφῆς καταβαλλομένων δικαιωμάτων, ὡσάντις αἰτεῖται ταύτην τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς τοῦτο ἐξομοιούμενον Ν.Π.Δ.Δ., ἔναντι τῶν εἰσπραττομένων ἤδη, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Ν.Δ. 4201/61, δέκα χιλιάδων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 προβλέπεται, πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι τῶν, κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δικαιωμάτων, δικαιοῦνται καὶ ἀναπληροῦντες τοὺς ἀμίσθους Ὑποθηκοφύλακας ἢ ἐκτελοῦντες καθήκοντα τούτων, συμβολαιογράφοι ἢ Εἰρηνοδίκαι.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 προβλέπεται ἡ αὐξήσις τῶν σήμερον ἰσχυόντων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4201/61 παγίων δικαιωμάτων τῶν καταβαλλομένων εἰς τὰ ἔμμισθα Ὑποθηκοφυλακεία ἐκ δραχμῶν δέκα πέντε, εἰς δραχμὰς ἑκατόν. Κατ' ἀναλογίαν, ἰσχύουσιν ἐν προκειμένῳ ὅσα ἀναφέρονται, εἰς τὸ ἄρθρον 2, προκειμένου περὶ τῶν ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 1, προβλέπεται ἡ αὐξήσις τῶν ἀναλογικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰς αὐτὰς πράξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 3 καὶ μέχρι τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἧτοι τῶν δέκα πρώτων χιλιάδων δραχμῶν, εἰς 8 τοῖς χιλίοις, τῶν ἐπομένων δέκα χιλιάδων δραχμῶν εἰς 6 0/100, οὐδεμιᾶς μεταβολῆς ἐπιφερομένης ἔναντι τῶν σήμερον ἰσχυόντων διὰ τὴν πέραν τῶν δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων ἀξίαν, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 44810/48 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Περαιτέρω διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀρίζεται ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐγγραφῆς τῆς πράξεως εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἔμμισθα Ὑποθηκοφυλακεία, τὰ ἀναλογικὰ δικαιώματα καταβάλλονται εἰς τὸ ἐγγράψαν πρῶτον τὴν πράξιν Ὑποθηκοφυλακείον, εἰς τὰ λοιπὰ καταβαλλομένου μόνον τοῦ παγίου, ἐκ δραχμῶν ἑκατόν, δικαιώματα.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12, προβλέπεται ὅτι ἐὰν ἡ ἐγγραφή γίνῃ εἰς πλείονα Ὑποθηκοφυλακεία, τὰ δικαιώματα ἅπαντα, πάγια καὶ ἀναλογικὰ, καταβάλλονται εἰς τὸ ἐγγράψαν πρῶτον τὴν πράξιν Ὑποθηκοφυλακείον, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ, ἐὰν μὲν ταῦτα εἶναι ἔμμισθα, καταβάλλεται τὸ πάγιον δικαίωμα, ἐὰν δὲ εἶναι ἔμμισθα, καταβάλλονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀμίσθων κατὰ νόμον καταβαλλόμενα δικαιώματα, ἐπὶ τῇ προσκομίσει ὁμοῦ βεβαιώσεως τοῦ προβάλλοντος πρῶτου εἰς τὴν ἐγγραφήν τῆς πράξεως Ὑποθηκοφύλακος ὅτι κατεβλήθησαν εἰς αὐτὸν τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 13 προβλέπεται ἡ αὐξήσις τῶν ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων εἰς δραχμὰς εἴκοσι κατὰ φύλλον, κατ' ἀναλογίαν τῶν προτεινομένων διὰ τοῦ ἄρθρου 6, ὡς πρὸς τὰ ἔμμισθα Ὑποθηκοφυλακεία, ἔναντι τῶν εἰσπραττομένων δραχμῶν 5 κατὰ φύλλον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 προβλέπεται ὅτι ἐπὶ ἐγγραφῆς προσημειώσεως ὑποθήκης ἢ κατασχέσεως εἰς ἔμμισθον Ὑποθηκοφυλακείον αἰτήσῃ Ν.Π.Δ.Δ., καταβάλλονται ἐκτὸς τῶν παγίων ἐκ δραχμῶν ἑκατόν δικαιωμάτων καὶ τὰ ἀναλογικὰ, ἧτοι, 8 τοῖς χιλίοις μέχρις ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, 6/000 διὰ τὰς ἐπομένας δέκα χιλιάδας καὶ 5 τοῖς χιλίοις διὰ τὴν πέραν τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν ἀξίαν, ἔναντι τῶν καταβαλλομένων νῦν ἐξ 8 τοῖς χιλίοις διὰ τὰ δύο πρῶτα χιλιοδραχμὰ, 6 τοῖς χιλίοις διὰ τὰ τρία ἐπόμενα χιλιοδραχμὰ καὶ 5 τοῖς χιλίοις διὰ τὴν πέραν τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀξίαν, κατὰ τὰ ἄρθρα 58 τοῦ Κωδικοποιημένου Δ/τος τῆς 19/23.7.1941, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 44810/48, ἑρθεύσεως Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἔναντι τῶν καταβαλλομένων εἰς τὰ ἔμμισθα 20.000 δραχμῶν, τὸ πολὺ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 15 ὀρίζεται ὅτι ἐπὶ μεταγραφῆς, ἐὰν ὁ οἰκείος τίτλος ὑποβάλλεται πρὸς μεταγραφὴν μετὰ ἓν τοῦλάχιστον ἔτος ἀπὸ τῆς συντάξεώς του, ὁ ὑπολογισμὸς τῶν κατὰ περίπτωσιν δικαιωμάτων μεταγραφῆς γίνεταί ἐπὶ τῆς πραγματικῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταγραφῆς τοῦ τίτλου ἀξίας τοῦ ἀκινήτου ἢ τοῦ ἐμπραγμάτου δικαιώματος

ἐπὶ ἀκινήτου. Τοῦτο συνάδει καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 32 παρ. 2 καὶ ἄρθρ. 55 παράγραφος 1 τοῦ Κώδικος τελῶν χροτοσῆμου.

Περαιτέρω προτείνεται ὅπως ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἐν τῷ ὑπὸ μεταγραφὴν τίτλῳ ἀκινήτου, γίνεταί ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ ὀφροῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Σχεδίου : Δυνάμει τοῦ Α.Ν. 153/67 μετεβλήθη ἄρδην τὸ ἀπὸ συστάσεως τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους ἰσχύσαν ἐπιτυχῶς καθεστῶς ὁ πρὸς τὰ ἔμμισθα Ὑποθηκοφυλακεία.

Ὡς γνωστὸν, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 153/67 ὁ ἔμμισθος Ὑποθηκοφύλαξ εἰσέπραττεν ἅπαντα τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν μεταγραφῶν, πλην δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐὼν ἐλάμβανε τὸ 2 τοῖς χιλίοις, ἐπὶ ἐγγραφῆς δὲ ὑποθήκη, ἢ κατασχέσεως, ἀναγγελίας, δηλώσεως συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ κ.λπ. τὸ 2 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ δι' ἡ ἐγγραφῆς ποσοῦ, βαρυνόμενος ἅμα μὲ ὕλας τὰς δαπάνας λειτουργίας τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου, ὡς μισθοδοσίαν προσωπικοῦ εἰσφορὰν πρὸς τὸ Ι.Κ.Α., ἀγορὰν βιβλίων, βιβλιοδεσίαν μίσθωμα, συντήρησιν τοῦ ἀρχείου κ.λπ., φέρων ἅμα ἀπάσας τὰς εὐθύναις διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου του καὶ τὴν ἀστικὴν, κατὰ νόμον, εὐθύνην

Ὁ νομοθέτης τοῦ Α.Ν. 153/67 ἠθέλησε νὰ περιορίσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ ἔμμισθου Ὑποθηκοφύλακος, ἵνα πέραν ἐνὸς ὀρισμένου ποσοῦ, ὅπερ θὰ ἐκράτει οὗτος διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου καὶ τὴν ἀμοιβήν του, ἀποδίδονται ταῦτα εἰς τὸ οἰκείον Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ὁ περιορισμὸς ὁμοῦ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς χιλιάδας δέκα πέντε μηνιαίως κατ' ἀνώτατον ὄριον μετὰ τῶν ἐτέρων περιορισμῶν τοῦ Νόμου ἐκείνου (μὴ ἀναγνώρισις τῆς δαπάνης μισθοδοσίας τοῦ ὑπηρετούντος προσωπικοῦ ἐὰν ἐξ μῆνας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 153/67 δὲν εἴχεν ἀσφαλισθῆ τοῦτο εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κ.λπ.), κατέστησε λίαν δυσχερῆ τὴν θέσιν τῶν ἔμμισθων Ὑποθηκοφύλακων, γεγονός ὅπερ ἀνεγνώρισε καὶ ἡ Πολιτεία, τροποποίησασα τὸν Α.Ν. 153/67 διὰ τοῦ Ν.Δ. 811/71, ἰσχύσαντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του καὶ οὐχὶ ἀναδρομικῶς, ἀπὸ 16.10.1967, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ Ν.Δ. προσβλέπετο—ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 153/1967 — μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν πλείστον προβλημάτων καὶ δυσχερῶν εἰς τοὺς ἔμμισθους Ὑποθηκοφύλακας ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ ὑπολοίπου ἐκ τῶν βεβαιωθέντων εἰς βάρος των ποσῶν, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τεσσαράκοντα μῆνων, ὅσον διήρκεσεν περίπου ἡ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 153/67 ἐκκρεμότης, διέθετον ἐξ ἰδίων τὰ ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἔμμισθων Ὑποθηκοφυλακείων ποσά, τὰ ὅποια ὑπερέβαινον κατὰ πολὺ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας δραχμὰς, ἃς ἐδικαιοῦτο νὰ παρακρατῆ μηνιαίως ἕκαστος. Συνεπείθ τούτου φέρονται σήμερον χρεωμένοι, μὲ διάφορα ποσά εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἕκαστος.

Ἐξ ἄλλου, ἡ γενικὴ ἄνοδος τοῦ τιμαριθμοῦ καὶ ἰδίᾳ ἡ σημαντικὴ ἄνοδος τῶν μισθωμάτων καὶ τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν, τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦν οἱ Ὑποθηκοφύλακες, ὡς βιβλία, ἐντυπα πάσης φύσεως, χάρτης, βιβλιοδεσία, κ.λπ. ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν κινήσεως καὶ τῆς ἀνανεώσεως τῶν φθειρομένων ἀρχείων, κατέστησαν ἔτι δυσχερεστέρην τὴν λειτουργίαν τῶν Ὑποθηκοφυλακείων, δεδομένου ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν ἔμμισθων Ὑποθηκοφύλακων παρακρατούμενα δικαιώματα παρέμειναν εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1970, ὅπερ ἐλήφθη ὡς βᾶσις διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 811/1971 γενομένην ρύθμισιν, ὕψος.

Τούτων δοθέντων, κρίνεται ὡς ἐπιτακτικῶς ἐπιβεβλημένη ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 811/71, ἵνα ἀναπροσαρμοσθῶσι τὰ ὑπὸ τῶν ἔμμισθων Ὑποθηκοφύλακων παρακρατούμενα ἐτησίως δικαιώματα συμφώνως πρὸς τὰ σημερινὰ δεδομένα. Τοῦτο σκοπεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Σχεδίου δι' οὗ ἀντικαθίστανται κατ' οὐσίαν αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Κανονιστικοῦ Δ/τος τῆς 19/

23 'Ιουλίου 1941, ως τούτο αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 του Ν.Δ. 811/1971. Διά του άρθρου τούτου, ειδικώτερον, όρίζεται: α) "Ότι ό άμισθος 'Υποθηκοφύλαξ παρακρατεί δι' έαυτόν τό σύνολον τών εισπραττομένων δικαιωμάτων, εάν ταύτα δέν υπερβαίνωσι τās δραχμάς τριακοσίας εξήκοντα χιλιάδας έτησίως, δι' άμοιβήν αὐτοῦ και πρὸς αντιμετώπισιν τών γενικῶν έξόδων κανονικῆς λειτουργίας του 'Υποθηκοφυλακείου του, άντι τοῦ, διά τῆς ίσχυούσης διατάξεως προβλεπομένου ως παρακρατουμένου ποσοῦ τών δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων έτησίως.

Διά τῆς παραγράφου 2 προβλέπεται ότι ό άμισθος 'Υποθηκοφύλαξ, ό άναπληρῶν αὐτόν ἢ άσκῶν καθήκοντα 'Υποθηκοφύλακος, Συμβολαιογράφος ἢ Ειρηνοδίκης, πλέον τοῦ ποσοῦ τών δραχμῶν 360.000 έτησίως, παρακρατεῖ και ποσοστόν 20/00 επί τών πέραν τών 360.000 εισπραττομένων δικαιωμάτων, μη δυναμένων όμως τών συνολικῶς παρακρατουμένων δικαιωμάτων νά υπερβῶσιν έτησίως τό ποσόν τών 480.000, ἢτοι 40.000 μηνιαίως, έναντι τών παρακρατουμένων σήμεραν 360.000 έτησίως.

Διά του άρθρου 17 σκοπεῖται ἡ τροποποίησης του άρθρου 3 του Ν.Δ. 811/1971, δι' οὗ προβλέπεται ἡ δυνατότης καταργήσεως, συγχωνεύσεως ἢ έμμισηθοποίησεως τών άμισθων 'Υποθηκοφυλακείων, όρίζομένου διά τῆς προτεινομένης νέας διατάξεως, ότι αἰ τοιαῦται μεταβολαὶ δύνανται νά γίνονιν μόνον έν περιπτώσει θανάτου ἢ καθ' οιονδήποτε τρόπον όριστικῆς άποχωρήσεως του παρά τῷ 'Υποθηκοφυλακείῳ διορισμένου 'Υποθηκοφύλακος. Πρόκειται περί μέτρου λαμβανομένου υπό τῆς Πολιτείας εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μεταβολῆς νομικοῦ καθεστώτος, πρὸς διασφάλισιν κεκτημένων δικαιωμάτων, έπιβαλλομένου όλως ίδιαιτέρως επί τῆς προκειμένης περιπτώσεως τών άμισθων 'Υποθηκοφυλακείων, οἵτινες διωρίσθησαν υπό συνταγματικῆς έγγυήσεως, έγκαταλείψαντες τὴν προτέραν δικηγορικὴν κ.λπ. ιδιότητα τούτων, ἵνα σταδιοδρομήσωσιν έφ' έξῆς ως 'Υποθηκοφύλακες και επί ταύτης θεμελιώσαντες τὴν άτομικήν των ζώην. 'Υπό του ως άνω άρθρου 17, δέν επαναλαμβάνονται αἱ λοιπαὶ διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.Δ. 811/1971, τό μὲν διότι αὐται προϋποθέτουσι τās ως άνω μεταβολὰς εἰς τὰ άμισθα 'Υποθηκοφυλακεία υπηρετούντος του 'Υποθηκοφύλακος τό δὲ διότι αναφέρονται εἰς θέματα δι' α, έν εκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει, απαιτεῖται ἡ εκδοσις ίδίου Νόμου (πρὸς σύστασιν θέσεων προσωπικοῦ, καθορισμοῦ ἢ υπαγωγῆς έν όλῳ ἢ έν μέρει, εἰς έτέρας τών περιφερειῶν άρμοδιότητος τών 'Υποθηκοφυλακείων ὧν ἠθελε μεταβληθῆ ἢ μορφή κ.λπ.).

Διά του άρθρου 18 προβλέπεται ἡ κατάργησις τῆς παρ. 2 του άρθρου 8 του Κ.Δ. τῆς 19/23.7.1941, άναφερομένης και ταύτης εἰς τὴν κατάργησιν κ.λπ. άμισθων 'Υποθηκοφυλακείων, κατόπιν τῆς διά του προηγούμενου άρθρου του Σχεδίου προβλεπομένης νέας ρυθμίσεως.

Διά του άρθρου 19 του Σχεδίου, παρέχεται έξουσιοδότησις εἰς τὴν εκτελεστικὴν λειτουργίαν, ἵνα διά κοινῶν άποφάσεων τών 'Υπουργῶν Δικαιοσύνης και Οἰκονομικῶν, αὐξομειῶνται άφ' ενός μὲν τὰ εισπραττόμενα έν τοῖς άμισθοῖς και έμμίστοῖς 'Υποθηκοφυλακείοῖς δικαιώματα, άφ' έτέρου δὲ τὰ κατ' έτος δυνάμενα νά παρακρατηθῶσιν παρά τών άμισθων 'Υποθηκοφύλακῶν δικαιώματα πρὸς άμοιβήν αὐτῶν και πρὸς αντιμετώπισιν τών γενικῶν έξόδων λειτουργίας του 'Υποθηκοφυλακείου των. 'Η προτεινομένη έξουσιοδότησις εἶναι άνάλογος τῆς άναφερομένης εἰς τό άρθρον 7 του Α.Ν. 305/1945 και εἶναι σκόπιμος πρὸς άποφυγὴν εκάστοτε θεσπίσεως νόμου.

Διά του άρθρου 20 διευκρινίζεται ότι διά του σχεδίου νόμου δέν τίγονται αἱ ίσχύουσαι ειδικαὶ διατάξεις αἱ προβλεπούσαι τὴν καταβολὴν μειωμένων δικαιωμάτων εἰς ειδικὰς περιπτώσεις, πλὴν εκείνων αἵτινες αναφέρονται εἰς τὴν καταβολὴν παγίων δικαιωμάτων.

Διά του άρθρου 21 τίθεται γενικὴ διάταξις και προβλέπεται ότι από τῆς ίσχύος του νόμου τούτου έξομοιοῦνται όλα τὰ πάγια δικαιώματα μη δυνάμενα νά εἶναι κατώτερα

τῶν εκάτων δραχμῶν. Τούτο θὰ ίσχύη έφεξῆς άπαραιτήτως και διά τās πράξεις τās προβλεπομένης υπό του άρθρου 12 του Νόμου 4332/1929 περί Α.Τ.Ε. δι' ας καταβάλλονται σήμεραν μόνον δικτῶ δραχμῆς, ως και διά τὰ πάσης φύσεως παραχωρητήρια.

Διά του άρθρου 22 έρμηνεύεται αὐθεντικῶς τό έδάφιον γ' τῆς παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 916/1971.

'Η έρμηνεία αὐτῆ κρίνεται έπιτακτικῶς άναγκαία πρὸς άρσιν τῆς άσφαλείας του νόμου και τῆς συγχύσεως περί τῆς έννοίας τῆς διατάξεως, ἣτις προεκλήθη εκ τῆς εκδόσεως αντιθέτων γνωμοδοτήσεων επί του αὐτοῦ θέματος. Διά τῆς θεσπιζομένης διατάξεως, οὐδεμίαν καταλείπεται άμφιβολία πλέον ότι ό άμισθος 'Υποθηκοφύλαξ δικαιούται νά εισπράττη τὰ δικαιώματα αὐτοῦ άθροιστικῶς.

Διά του άρθρου 23 προβλέπεται ότι καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 1 Ν.Δ. 811/71 ως και πᾶσα έτέρα διάταξις αντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον ἢ άναγομένη εἰς θέματα ρυθμιζόμενα υπ' αὐτοῦ.

Τέλος διά του άρθρου 24 προβλέπεται ότι ἡ ίσχύς του νόμου τούτου θὰ άρξῆται μετὰ 15 ἡμέρας από τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ταῦτα σκοποῦνται διά του προκειμένου σχεδίου νόμου έπερ έχομεν τὴν τιμὴν νά εισηγηθῶμεν πρὸς ὑμᾶς και νά παρακαλέσωμεν ὅπως περιλάβητε τούτο διά τῆς ὑμετέρας έγκρίσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 31 Μαρτίου 1976

Ὁ επί τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ν.Δ. 4201/61

*Άρθρον 22.

Ἐκ τῶν έν τοῖς έμμίστοῖς και άμισθοῖς υποθηκοφυλακείοῖς εισπραττομένων παγίων δικαιωμάτων καθορίζονται εἰς δραχμάς δέκα πέντε (15) :

1) Τὸ καταβαλλόμενον, εκτός τῶν άναλογικῶν δικαιωμάτων, πάγιον δικαίωμα επί μεταγραφῆς, έγγραφῆς υποθήκης ἢ προσημειώσεως, επί κατασχέσεως δὲ και άναγγελιῶν έφ' ὅσον τό αντικείμενον υπερβαίνει τās 5.000 δραχμᾶς.

2) Τὸ δικαίωμα διά τὴν έξαλείψιν υποθήκης, προσημειώσεως, διά τὴν τροπὴν προσημειώσεως εἰς υποθήκην, διά τὴν σημειῶσιν εκχωρήσεως και διά πᾶσαν άλλην σημειῶσιν, προκειμένου δὲ περί έξαλείψεως κατασχέσεως έφ' ὅσον τό αντικείμενον υπερβαίνει τās 5.000 δραχμᾶς.

3) Τὸ δικαίωμα διά πᾶσαν καταχώρησιν ἢ σημειῶσιν έν τῷ βιβλίῳ διεκδικήσεων.

4) Τὸ δικαίωμα διά πᾶσαν μεταγραφὴν πράξεως ἢ δικαστικῆς άποφάσεως μη περιεχουσῶν άπαλλοτρίωσιν έμπραγμάτου δικαιώματος ἢ σημειῶσιν έν τῷ περιθωρίῳ τῶν μεταγραφῶν και διά πᾶσαν μεταγραφὴν δηλώσεως κληρονομίας ἢ κληροδοσίας.

*Άρθρον 23.

1. Τὰ υπό τῶν υποθηκοφυλακείων εκδιδόμενα πιστοποιητικὰ πάσης φύσεως ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν δώδεκα (12).

2. Διά τὴν εκδοσιν παντός αντιγράφου έν έμμίσθῳ υποθηκοφυλακείῳ εισπράττεται αντιγραφικόν δικαίωμα δραχμῶν πέντε (5) κατὰ φύλλον.

*Άρθρον 25.

Εἰς τό άρθρον 53 του Α.Ν. 434/1937 «περί όργανισμοῦ υποθηκοφυλακείων του Κράτους» ως τούτο αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 του Α.Ν. 305/1945 «περί δικαιωμάτων υποθηκοφύλακῶν» προστίθεται τετάρτη παράγραφος έχουσα οὕτω :

14. "Όταν ή υποθήκη, κατάσχεσις ή προσημείωσις έγγραφεται αίτήσει του Δημοσίου ή Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, εξομοιούμενων αὐτῶ ἀπό ἀπόψεως προνομίων δικαστικῆς, διοικητικῆς, οίκονομικῆς φύσεως ή ἀπολαυόντων τῶν ἀτελειῶν αὐτοῦ, οί ἄμισθοι ὑποθηκοφύλακες εἰσπράττουσι τὰ ἐν παραγράφῳ 1 δικαιώματα, μὴ δυνάμενα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῶσι τὰς δέκα χιλιάδας δραχμᾶς».

*Άρθρον 26.

Εἰς τὸ ἄρθρον 54 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 305/1945 καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ/τος 2705/1953 προστίθεται τετάρτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«4. "Όταν ή μεταγραφή γίνεται αίτήσει του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ή Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, εξομοιούμενων αὐτῶ ἀπό ἀπόψεως προνομίων δικαστικῆς, διοικητικῆς, οίκονομικῆς φύσεως ή ἀπολαυόντων τῶν ἀτελειῶν αὐτοῦ, εἰς τὸν ἄμισθον ὑποθηκοφύλακα πληρώνονται τὰ ἐν παραγράφῳ 1 δικαιώματα, μὴ δυνάμενα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῶσι τὰς δέκα χιλιάδας δραχμᾶς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ή τοῦ ἐμπραγμάτου δικαιώματος».

A.N. 305/45

Περὶ δικαιωμάτων Ὑποθηκοφυλάκων.

*Άρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Ἐπιτομίου Νόμου ὑπ' ἀριθ. 434/1937 «περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Δικαιώματα ἄμισθων Ὑποθηκοφυλάκων.

1. Οἱ ἄμισθοι Ὑποθηκοφύλακες λαμβάνουσιν ὡς δικαίωμα ὑπὲρ ἑαυτῶν παρὰ τῶν αἰτούντων ἐγγραφήν εἰς τὰ βιβλία. α) Διὰ πᾶσαν ἐγγραφήν ὑποθήκης, κατασχέσεως ή προσημείωσης μέχρι μὲν ποσοῦ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμᾶς ὀγδοήκοντα (80), ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων (75.000) ἐξ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (6/000) καὶ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων (150.000) τέσσαρα ἐπὶ τοῖς χιλίοις (4/000). β) Ἐπὶ ἀξίας δὲ ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων (150.000) ὀρίζεται δικαίωμα τρία ἐπὶ τοῖς χιλίοις (3/000), εἰσπραττόμενον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα. γ) Διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης, προσημείωσης ή κατασχέσεως, τροπὴν προσημείωσης εἰς ὑποθήκην, σημείωσιν ἐκχωρήσεως ή πᾶσαν σημείωσιν δραχμᾶς πενήκοντα (50). δ) Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἀπαγορεύσεως ή σημείωσης, περὶ ὧν διαλαμβάνουσιν τὰ ἄρθρα 64 καὶ 74 τοῦ Νόμου «περὶ ὑποθηκῶν» δραχμᾶς πενήκοντα (50). ε) Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ή σημείωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ διεκδικήσεων κατὰ τοὺς κειμένους σχετικούς Νόμους δραχμᾶς πενήκοντα (50).

2. "Όταν διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν γίνηται, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ή διαφόρων τίτλων συγχρόνως παρὰ τῷ αὐτῷ ἄμισθῳ Ὑποθηκοφύλακῷ ἐγγραφή ὑποθήκης, προσημείωσης ή κατασχέσεως, τροπὴ προσημείωσης εἰς ὑποθήκην, σημείωσις ἐκχώρησις ή πᾶσα ἄλλη καταχώρησις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ή πλείονας συνοφειλέτας ή ἐγγυητάς, ἐξαιρέσει τῆς ἐξάλειψεως ὑποθηκῶν ή προσημείωσης ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἐγγεγραμμένων δυνάμει τοῦ αὐτοῦ τίτλου, πληρώνονται δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλεόν τοῦ ἐνός κτημάτων δραχμαὶ δέκα (10). "Όταν ὅμως ἐγγράφηται ἐκ νέου ὑποθήκη ή προσημείωσις πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως, δι' ἣν ἀνεγρᾶφη ἡδη ἑτέρα ὑποθήκη ή προσημείωσις ἐπὶ ἐτέρων κτημάτων κατὰ τῶν ὡς ἐληφται προσώπων ή γίνηται ἐπανάληψις τῆς ἡδη ἐγγραφείσης δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ή διαφόρων τίτλων ἐν τῷ αὐτῷ ἄμισθῳ Ὑποθηκοφύλακῷ, τότε εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ ἄμισθου ὑποθηκοφύλακος πάγιον δικαίωμα δραχμῶν ἑκατὸν (100).

Ἐὰν ή ἐγγραφή μέλλῃ νὰ γίνῃ εἰς πλείονα τοῦ ἐνός ἄρθρα Ὑποθηκοφύλακειᾶ, τότε ὑπὸ τοῦ πρώτου μὲν ἐκ τῶν ἐνεργούντων τὴν ἐγγραφήν εἰσπράττονται τὰ ὑπὲρ ἓνα τοῦ καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπραττέται κατὰ τὸ παρ ἄρθρον δικαιώματα, ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν εἰς οὓς προσάγεται βεβαίωσις ἐφ' ἀπλοῦ, περὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ πρώτου εἰσπράξεως τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκόντων, εἰσπράττονται μόνον τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα».

*Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτομίου Νόμου ὡς ἐκωδικοποιήθη καὶ ἐτροποποιήθη ἀντικαθίσταται οὕτω :

«1. Διὰ πᾶσαν μεταγραφήν πληρώνονται εἰς τὸν ἄμισθον Ὑποθηκοφύλακα, ἐπὶ ἀξίας μὲν, τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ή ἐμπραγμάτου δικαιώματος μέχρι ποσοῦ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμαὶ ὀγδοήκοντα (80) ἐπὶ ἀξίας ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων (75.000) ἐξ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (6/000) καὶ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων (150.000) τέσσαρα ἐπὶ τοῖς χιλίοις (4/000). Ἐπὶ ἀποσβέσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων (πλὴν τῆς ὑποθήκης) καταβάλλεται εἰς τὸν ἄμισθον Ὑποθηκοφύλακα τὸ ἕμισυ τῶν ἄνω δικαιωμάτων.

2. Ἐπὶ ἀξίας ἀκινήτου ή ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων (150.000) δραχμῶν ὀρίζεται δικαίωμα πρὸς τρία ἐπὶ τοῖς χιλίοις (3/000) εἰσπραττόμενον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

3. Διὰ πᾶσαν μεταγραφήν πράξεως ή δικαστικῆς ἀποφάσεως μὴ περιεχουσῶν ἀπαλλοτριώσιν ἀκινήτου ή ἐμπραγμάτου δικαιώματος ή σημείωσιν ἐν τῷ περιθωρίῳ τῶν μεταγραφῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις καταβάλλεται δικαίωμα δραχμῶν διακοσίων (200)».

*Άρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 55 τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτομίου Νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω :

«1. Οἱ ἄμισθοι Ὑποθηκοφύλακες διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα ή πιστοποιητικὰ δικαιουῦνται εἰς γραφικὰ δικαιώματα δραχμῶν πενήκοντα (50), δι' ἕκαστον φύλλον, ἐκτὸς τῶν πιστοποιητικῶν κυριότητος βαρῶν καὶ ἐξγλειμμένων βαρῶν, ἐκδιδόμενων κερχωρισμένως δι' ἕκαστον τίτλον, δι' ᾧ δικαιουῦνται δραχμῶν ὀγδοήκοντα (80) δι' ἕκαστον φύλλον.

2. Ἐὰν τὸ πιστοποιητικὸν ἀφορᾷ εἰς πλείονα τοῦ ἐνός κτήματα, εἰσπράττεται πρόσθετον δικαίωμα δραχμῶν δέκα πέντε (15), δι' ἕκαστον τῶν πλεόν τοῦ ἐνός κτημάτων».

*Άρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτομίου Νόμου ὡς ἐκωδικοποιήθη καὶ ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Δικαιώματα ἐν τοῖς ἐμίσθοις Ὑποθηκοφύλακειῶν εἰσπραττόμενα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

1. Ἐν τοῖς ἐμίσθοις Ὑποθηκοφύλακειῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν νομίμων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, δικαιώματα ὡς ἐξῆς : α) Διὰ πᾶσαν ἐγγραφήν ὑποθήκης, κατασχέσεως ή προσημείωσης, μέχρι μὲν ποσοῦ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμαὶ ὀγδοήκοντα (80), ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων (75.000) ἐξ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (6/000), πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων (150.000) τέσσαρα ἐπὶ τοῖς χιλίοις (4/000) καὶ ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου τρία ἐπὶ τοῖς χιλίοις (3/000). β) Διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης, προσημείωσης ή κατασχέσεως, τροπὴν προσημείωσης εἰς ὑποθήκην, σημείωσιν ἐκχωρήσεως ή πᾶσαν σημείωσιν δραχμαὶ πενήκοντα (50). γ) Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἀπαγορεύσεως ή σημείωσης περὶ ὧν διαλαμβάνουσιν τὰ ἄρθρα 64 καὶ 74 τοῦ Νόμου «περὶ ὑποθηκῶν», δραχμαὶ πενήκοντα (50). δ) Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ή σημείωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ διεκδικήσεων κατὰ τοὺς κειμένους σχετικούς νόμους δραχμαὶ πενήκοντα (50). ε) Διὰ πᾶσαν μεταγραφήν ἐπὶ ἀξίας μὲν τοῦ ἀπαλλοτριου-

μένον ακινήτου ή εμπραγμαίου δικαιώματος μέχρι ποσού δραχμών πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμαί ογδοήκοντα (80), επί αξίας άνω του ποσού τούτου και μέχρι δραχμών έβδομήκοντα πέντε χιλιάδων (75.000) έξ επί τοις χιλίοις (6/000), πέραν του ποσού τούτου και μέχρι δραχμών εκατόν πενήκοντα χιλιάδων (150.000) τέσσαρα επί τοις χιλίοις (4/000) και άνω του ποσού των δραχμών εκατόν πενήκοντα χιλιάδων (150.000) τρία επί τοις χιλίοις (3/000). στ) Δια πᾶσαν μεταγραφὴν πράξεως ή δικαστικής απόφασεως μη περιεχουσών απαλλοτριώσιν ακινήτου ή εμπραγμαίου δικαιώματος ή σημείωσιν εν τῷ περιθωρίῳ τῶν μεταγραφῶν κατά τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις καταβάλλεται δικαίωμα δραχμῶν διακοσίων (200).

2. Όταν διά τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν γίνηται συγχρόνως δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ή διαφόρων τίτλων, εἰς τὸ αὐτὸ ἔμμισθον Ὑποθηκοφυλακείον ἔγγραφὴ ὑποθήκης, προσημειώσεως ή κατασχέσεως, τροπὴ προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην, σημείωσις, ἐκχώρησις ή πᾶσα ἄλλη καταχώρισις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ή πλείονας οφειλέτας ή ἔγγυητάς, ἐξαίρει τῆς ἐξαλείψεως ὑποθηκῶν ή προσημειώσεων ἔγγεγραμμένων ἐπὶ πολλῶν κτημάτων δυνάμει τοῦ αὐτοῦ τίτλου, εἰσπράττονται δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλεόν τοῦ ἐνὸς κτημάτων δραχμαὶ δέκα (10). Όταν ὅμως ἔγγραφεῖται νέα ὑποθήκη ή προσημείωσις πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν ἐνεργάσῃ ἕτερα ὑποθήκη ή προσημείωσις ἐπὶ ἑτέρων κτημάτων κατά τῶν ὡς εἴρηται προσώπων ή γίνηται ἐπανάληψις τῆς ἡδὴ ἔγγραφεισῆς δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ή διαφόρων τίτλων ἐν τῷ αὐτῷ ἔμμισθῷ Ὑποθηκοφυλακείῳ, τότε εἰσπράττεται πάγιον δικαίωμα δραχμῶν εκατόν (100).

3. Ἐὰν ή ἔγγραφὴ ὑποθήκης, κατασχέσεως ή προσημειώσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως κατά τοῦ αὐτοῦ οφειλέτου ή συνοφειλέτου ή και ἔγγυητῶν αὐτῶν δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ή και διαφόρων τίτλων, δέον νὰ γίνῃ συγχρόνως ή μη εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἔμμισθα Ὑποθηκοφυλακεία, τὰ δικαιώματα εἰσπράττονται εἰς ἓν τούτων κατά τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων, ή εἰσπραξις δὲ βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικῷ ἐφ' ἀκλοῦ τοῦ εἰσπράξαντος ὑποθηκοφύλακος πρὸς τοὺς ἄλλους ὑποθηκοφύλακας εἰς οὗς προσάγονται πρὸς ἔγγραφὴν αἱ σχετικαὶ πράξεις. Οἱ ἄλλοι οὗτοι ἔμμισθοι ὑποθηκοφύλακες εἰσπράττουσι δεκάδραχμον μόνον δικαίωμα δι' ἕκαστον τῶν ἐν τῇ περιφέρειᾷ τῶν κτημάτων.

4. Ἐὰν ή ἔγγραφὴ μέλλῃ νὰ γίνῃ εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἔμμισθα ή ἄμισθα ὑποθηκοφυλακεία, τότε καταβάλλονται εἰς τοὺς ἄμισθους μὲν Ὑποθηκοφύλακας τὰ κατά τὸ ἄρθρον 53 τοῦ παρόντος εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα δικαιώματα εἰς ἓνα δὲ τῶν ἔμμισθων τὸ τυχὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπρακτέον κατά τὸ ἄρθρον 53 παραγράφου 1β ποσὸν πέραν τοῦ νομίμου ὀρίου τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἄμισθου και ἐπὶ πλεόν εἰς ἕκαστον τῶν ἔμμισθων δεκάδραχμον δικαίωμα δι' ἕκαστον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τούτων κτημάτων».

Κοινὴ ἀπόφασις Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης - Οἰκονομικῶν 44810/41. Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐν τοῖς ἄμισθοις και ἔμμισθοις Ὑποθηκοφυλακείοις εἰσπραττομένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου και τῶν Ἀμισθῶν Ὑποθηκοφυλάκων.

Ἄρθρον 1.

Τὰ κατά τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 και παραγράφου 1 και 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 305/1945 «περὶ δικαιωμάτων ὑποθηκοφυλάκων» δικαιώματα ἐν τοῖς ἄμισθοις ὑποθηκοφυλακείοις ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπὶ ἔγγραφῆς ὑποθήκης, κατασχέσεως ή προσημειώσεως, ὡς και πάσης μεταγραφῆς, ὑπὲρ τοῦ ἄμισθου ὑποθηκοφύλακος, α) πάγιον δικαίωμα δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000), β) μέχρι μὲν ποσού αξίας δραχμῶν δύο εκατομμυρίων (2.000.000) οὐκῶ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (8/000), γ) πέραν δὲ τοῦ ποσού τούτου και μέχρι δραχμῶν πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ἔξ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (6/000) και δ) ἐπὶ αξίας ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (5/000) ἔξ ὧν 3/000 ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου και 2/000 ὑπὲρ τοῦ ἄμισθου ὑποθηκοφύλακος.

2. Τὰ κατά τὴν παράγραφον 1 ὑπὸ στοιχεῖα γ', δ' και ε' τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. πάγια δικαιώματα εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).

3. Τὰ κατά τὴν παράγραφον 2 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. πάγια δικαιώματα εἰς δραχμὰς χιλίας πέντακοσίας (1.500) και πέντε χιλιάδας.

4. Τὸ κατά τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. δικαίωμα εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000).

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατά τὴν παράγραφον 1 στοιχεῖα α' και τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 305/1945 εἰσπραττόμενα δικαιώματα ἐν τοῖς ἔμμισθοις ὑποθηκοφυλακείοις ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπὶ, ἔγγραφῆς ὑποθήκης, κατασχέσεως ή προσημειώσεως ὡς και πάσης μεταγραφῆς, α) πάγιον δικαίωμα δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000), β) μέχρι μὲν ποσού αξίας δραχμῶν δύο εκατομμυρίων (2.000.000) οὐκῶ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (8/000), γ) πέραν δὲ τοῦ ποσού τούτου και μέχρι δραχμῶν πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ἔξ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (6/000) και δ) ἐπὶ αξίας ἀνωτέρας τῶν πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (5/000).

2. Τὰ κατά τὴν αὐτὴν παράγραφον 1 στοιχεῖα β', γ' και δ' τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. πάγια δικαιώματα εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000), τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον στ' εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000).

3. Τὰ κατά τὴν παράγραφον 2 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. πάγια δικαιώματα εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) και πέντε χιλιάδας (5.000), τὰ δὲ κατά τὰς παραγράφους 3 και 4 εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500).

Κοινὴ ἀπόφασις Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης - Οἰκονομικῶν 42856/52. Περὶ καθορισμοῦ δικαιωμάτων τινῶν εἰσπραττομένων ἐν τοῖς ἄμισθοις και ἔμμισθοις Ὑποθηκοφυλακείοις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου και τῶν ἄμισθων Ὑποθηκοφυλάκων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατά τὰς παρ. 1 και 2 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 305/1945 γραφικὰ δικαιώματα τῶν ἄμισθων Ὑποθηκοφυλάκων ὀρίζονται διὰ μὲν τὰ ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα ή πιστοποιητικὰ εἰς δραχμὰς ἔξ χιλιάδας (6.000) δι' ἕκαστον φύλλον, διὰ δὲ τὰ πιστοποιητικὰ κυριότητος, βαρῶν και ἐξελιγμένων βαρῶν εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) δι' ἕκαστον φύλλον, εἰς δραχμὰς δὲ τρεῖς χιλιάδας (3.000) δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλεόν τοῦ ἐνὸς κτημάτων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πιστοποιητικὸν ἀφορᾷ εἰς πλείονα κτήματα.

Ν.Α. 811/71

Περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Α.Ν. 153/1967 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 19/23 Ἰουλίου 1941 Κανονιστικοῦ Διατάγματος «περὶ Ὁργανισμοῦ Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους»

Ἄρθρον 1

Παρ. 2. Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων ὁ εἰδικὸς ἄμισθος Ὑποθηκοφύλαξ ή ὁ τοῦτον ἀναπληρῶν ή ὁ ἐκτελῶν χρέη Ὑποθηκοφύλακος Συμβολαιογράφος ή Εἰρηνοδίκης, παρακρατεῖ δι' ἄμοιβὴν αὐτοῦ και πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν γενικῶν ἐξόδων κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου, τὸ σύνολον τῶν εἰσπραττομένων δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας ἑτησίως.

Παρ. 3. Ἐὰν τὰ εἰσπραττόμενα δικαιώματα ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας ἑτησίως, οὐχὶ ὅμως και τὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, ὁ εἰδικὸς ἄμισθος Ὑποθηκοφύλαξ ή ὁ τοῦτον ἀναπληρῶν ή ἐκτελῶν χρέη αὐτοῦ, παρακρατεῖ δραχμὰς δέκα οὐκῶ χιλιάδας δι' ἕκαστον μῆνα ή δραχμὰς διακοσίας δέκα ἔξ χιλιάδας ἑτησίως, ἐὰν δὲ ταῦτα ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας ἑτησίως, παρακρατεῖ πέραν τοῦ ποσού τῶν δραχμῶν δέκα οὐκῶ χιλιάδων δραχμὰς χιλίας δι' ἕκαστον μῆνα ἀνά πενήκοντα χιλιάδας πέραν τῶν διακοσίων πενήκοντα χιλιάδων,

ἐν οὐδεμιᾷ ὁμῶς περιπτώσει τὸ παρακρατούμενον ποσὸν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας δι' ἕκαστον μῆνα ἢ τὰς δραχμὰς τριακοσίας ἐξήκοντα χιλιάδας ἐτησίως.

Παρ. 4. Ὁ εἰδικὸς ἄμισθος Ὑποθηκοφύλαξ ἢ ὁ τοῦτον ἀναπληρῶν ἢ ὁ ἐκτελῶν χρέη αὐτοῦ παρακρατεῖ ἐπὶ πλέον τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ποσοῦ, τὰς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Νομικῶν εἰσφορὰς τὰς ἀναλογούσας εἰς τὸ πέραν τοῦ κατὰ τὴν παρ. 3 παρακρατουμένου ποσοῦ, ὡς καὶ τὰς δαπάνας μισθοδοσίας τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀπασχολουμένων ὑπαλλήλων καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἀντιστοιχίως εἰσφορὰς τούτων ὡς ἐργοδοτῶν. Αἱ δι' ἕκαστον ὑπάλληλον παρακρατούμεναι δαπάναι μισθοδοσίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνουν τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων συλλογικῶν συμβάσεων ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων καθοριζόμενα ὄρια.

Καταργούμεναι Διατάξεις.

N.Δ. 811/71

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ καταργῶνται ἢ νὰ συγχωνεύωνται ἄμισθα Ὑποθηκοφυλακεῖα ἢ νὰ μετατρέπωνται εἰς ἐμμισθα τοιαῦτα.

2. Ἐπὶ καταργήσεως ἢ συγχωνεύσεως ἐμμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου ὁ παρ' αὐτῷ ὑπηρετῶν ἄμισθος Ὑποθηκοφύλαξ μετατίθεται εἰς κενὴν ἢ ἐλλείπει τοιαύτης εἰς κενουμένην θέσιν ἐτέρου ἄμισθου Ὑποθηκοφυλακείου.

3. Ἐπὶ μετατροπῆς ἄμισθου Ὑποθηκοφυλακείου εἰς ἐμμισθὸν συνιστῶνται διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος θέσεις Ὑποθηκοφύλακος α' ἢ β' τάξεως καὶ ὑπαλληλικῶν προσωπικοῦ, ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Ὁ παρὰ τῷ μετατρεπομένῳ Ὑποθηκοφυλακείῳ ὑπηρετῶν ἄμισθος ὑποθηκοφύλαξ καταλαμβάνει τῇ αἰτήσει του τὴν θέσιν τοῦ ἐμμίσθου ὑποθηκοφύλακος ἢ μετατίθεται εἰς κενὴν ἐλλείπει τοιαύτης εἰς κενουμένην θέσιν ἐτέρου ἄμισθου Ὑποθηκοφύλακος. Οἱ ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑποθηκοφυλακείῳ ὑπάλληλοι καταλαμβάνωσι τὰς συνιστωμένης θέσεις ὑπαλληλικῶν προσωπικοῦ, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ νόμιμα προσόντα, ἐντάσσονται καὶ μονιμοποιούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», ἐφαρμοζόμενας ἀναλόγως.

Κανονιστικὸν Διάταγμα 23 Ἰουλίου 1941 περὶ Κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 434/1937, 1923/1930, 2182/1940 καὶ 2332/1940 «περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ὑποθηκοφυλακείων τοῦ Κράτους».

Ἄρθρον 8.

Παρ. 2. Καθ' ὅμοιον τρόπον δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἡ κατάργησις εἰδικῶν ἄμισθου ὑποθηκοφυλακείων.

Αὐθεντικῶς ἐρμηνευόμεναι διατάξεις

N.Δ. 916/1971

Ἄρθρον 1

Ἄρθρον 6

1. α) β)

γ) Ἐπὶ ἐγγραφῆς προσημειώσεως, συστάσεως ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἢ ἐξαλείψεως πάντων τούτων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀνωτέρω δανείων ἢ πιστώσεων καὶ τῶν τόκων αὐτῶν τὰ ἐπὶ τῇ βάσει οἰασθήποτε γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως ἰσχύοντα τέλη, εἰσφοραὶ, δικαιώματα καὶ λοιπαὶ ἐπιβαρύνσεις προκειμένου μὲν περὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου περιορίζονται εἰς ἐν πέμπτον αὐτῶν, προκειμένου δὲ τῶν ὑπὲρ τρίτων, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατωτέρω ἀναφερομένους, ὡς ἀκολούθως :

	Δραχμαὶ
Ἐπὶ ἀσφαλιζομένου ποσοῦ μέχρι	2.000.000
Δικαιώματα Ταμείου Νομικῶν	2.000
Δικαιώματα Συμβολαιογράφων	2.000
Δικαιώματα Ὑποθηκοφύλακος	1.000
Ἐπὶ ἀσφαλιζομένου ποσοῦ ἀπὸ δραχμὰς 2.000.001 μέχρι δραχμῶν 5.000.000 :	
Δικαιώματα Ταμείου Νομικῶν	3.000
Δικαιώματα Συμβολαιογράφου	3.000
Δικαιώματα Ὑποθηκοφύλακος	1.500
Ἐπὶ ἀσφαλιζομένου ποσοῦ ἀπὸ δραχμὰς 5.000.001 μέχρι δραχμῶν 10.000.000 :	
Δικαιώματα Ταμείου Νομικῶν	4.000
Δικαιώματα Συμβολαιογράφου	4.000
Δικαιώματα Ὑποθηκοφύλακος	2.000

Δι' ἐκάστην, πέραν τῶν δραχμῶν 10.000.000, ἐπαύξησιν τοῦ ἀσφαλιζομένου ποσοῦ, κατὰ ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν θὰ ἐπαυξάνωνται τὰ μὲν δικαιώματα τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου κατὰ δραχμὰς 400 δι' ἑκάτερον τούτων, τὰ δὲ δικαιώματα τοῦ Ὑποθηκοφύλακος κατὰ δραχμὰς 200, ἐν οὐδεμιᾷ ὁμῶς περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβοῦν τὰ μὲν δικαιώματα τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 30.000 δι' ἑκάτερον τούτων, τὰ δὲ δικαιώματα Ὑποθηκοφύλακος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 15.000